

*BÁRDOS B. ARTHUR*

## Haza

*A Szamos partján Kolozsvárnak vára,  
Ringatóz a víz tükrében: árva!  
Felhő hintáz, csillag fényképe száll a  
fürge habokon s fölötte vigyázza  
hírét Fellegvár kavicssteli szája,  
kőverte tája...*

*Koszos a város... Elfolyt furcsa kincse,  
felhalmozott sehonnai nincse  
s hiányzik a szent, aki jobbra intse – –  
hol a hős Sámson levágott hajtincse,  
súlytalan szinte.*

*A kolozsi völgy óvó, lágy tenyere  
Meggadagt, sűrű redőkbe tört bele,  
kívül bárán yok göndörhab tengere,  
bent a gyapjas hó szálaival tele,  
fönt az ég tere...*

*Legendák, mondák, magyarhű balladák  
égő erdeje perzselt húsomba vág,  
terhelten hajol földig a gazdag ág,  
ősszel aranylik a szétszórt igazság  
rozsdája: viszlát!*

*Talán csak a hűlt emlékek vára vár,  
a múlt szépít: nem jó vissza sohamár,  
megnémult utcám, a várfal óhatár,  
a hívó kurvák rózsáló, csapodár  
combja – csoda nyár!*



*A Szamos, a Bükk, a Hója, az álom  
az agyonismert, hazai jaj-tájon,  
a suttogásra idomult határon,  
a roncs esztendőké réseiben áldjon,  
rejtsem a várrom.*

2003. április 14.

## Ádám, hol vagy?

*Éva!  
Csendes rév a  
csorba öregség puszta pamlagán,  
kettős magány...  
Tündöklő! Mennyei! Ringyó! Céda!  
Én a  
csodálatos Éva  
ringó rajzú, ruganyozó farán,  
formabontó arányán lovagolva...  
az álomkerek holdba.  
Tévedtem volna  
S betörtem egy más korba?  
Itt állok korszakom szégyenén  
/ nem én /  
titokzatos egyén  
s kutatom, vizsgálom / van-e még remény? /  
ki ez a rém?!*

2003. július 30.

## Időtlenül

*Az idő!*

*Születtem és felnőttem.*

*Lázadtam.*

*Leverték. Számra ültek*

*Szítottam*

*Forradalmat... Hiába.*

*Most némán*

*ténfergek az időben.*

*Időtlen vagyok.*

*Nyelvemem érleli*

*Zamatát az Isten.*

2003. augusztus 4.



ZOLTAI ATTILA: KÖSZÖNJÜK MR. LEONARDO